

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Grenville Hampshire

Sagsøgt: The Board of the Pension Protection Fund

procesdeltager: Secretary of State for Work and

Konklusion

- 1) Artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22. oktober 2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens skal fortolkes således, at hver enkelt arbejdstager skal være berettiget til ydelser i forbindelse med alderdom svarende til mindst 50 % af værdien af de rettigheder, vedkommende har erhvervet i henhold til en supplerende faglig forsikringsordning, i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens.
- 2) Artikel 8 i direktiv 2008/94 har under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende direkte virkning, således at bestemmelsen kan påberåbes af en individuel arbejdstager ved en national domstol med henblik på at anfægte en afgørelse truffet af et organ såsom the Board of the Pension Protection Fund (bestyrelsen for Pension Protection Fund, Det Forenede Kongerige).

⁽¹⁾ EUT C 78 af 13.3.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 6. september 2018 — Catlin Europe SE mod O.K. Trans Praha spol. s r. o. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší soud České republiky — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-21/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde på det civil- og handelsretlige område — europæisk betalingspåkravsprocedure — forordning (EF) nr. 1896/2006 — udstedelse af et betalingspåkrav sammen med anmodningen om et betalingspåkrav — manglende oversættelse af betalingspåkravet — europæisk betalingspåkrav, der erklæres eksigibelt — anmodning om prøvelse efter indsigelsesfristens udløb — forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter — forordning (EF) nr. 1393/2007 — anvendelse heraf — artikel 8 og bilag II — underretning af adressaten om dennes ret til at nægte at modtage et ikke-oversat indledende processkrift — manglende vedlæggelse af standardformular — følger)

(2018/C 399/08)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší soud České republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Catlin Europe SE

Sagsøgt: O.K. Trans Praha spol. s r.o.

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 skal fortolkes således, at sagsøgte, såfremt et europæisk betalingspåkrav forkyndes for den pågældende, uden at det vedlagte betalingspåkrav er affattet på eller ledsaget af en oversættelse til et sprog, som den pågældende må antages at forstå, således som det er påkrævet i henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 1393/2007, er blevet behørigt underrettet om sin ret til at nægte at modtage dette dokument ved hjælp af standardformularen i bilag II til den sidstnævnte forordning.

Er denne formalitet ikke opfyldt, skal berigtigelsen af proceduren foretages i overensstemmelse med bestemmelserne i den sidstnævnte forordning ved hjælp af fremsendelsen til adressaten af standardformularen i bilag II til denne.

I dette tilfælde, på grund af den procedurefejl, som forkyndelsen af betalingspåkravet sammen med anmodningen om et betalingspåkrav er behæftet med, bliver dette påkrav ikke eksigibelt, og sagsøgtets indsigelsesfrist begynder ikke at løbe, således at artikel 20 i forordning nr. 1896/2006 ikke finder anvendelse.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 10.4.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 4. september 2018 — Fundo de Garantia Automóvel mod Alina Antónia Destapado Pão Mole Juliana og Cristiana Micaela Caetano Juliana (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal de Justiça — Portugal)

(Sag C-80/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer — direktiv 72/166/EØF — artikel 3, stk. 1 — andet direktiv 84/5/EØF — artikel 1, stk. 4 — forpligtelse til at indgå en forsikringsaftale — køretøj parkeret på privat grund — erstatningsorganets ret til regres over for ejeren af det ikke-forsikrede køretøj)

(2018/C 399/09)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal de Justiça

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fundo de Garantia Automóvel

Sagsøgte: Alina Antónia Destapado Pão Mole Juliana og Cristiana Micaela Caetano Juliana

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005, skal fortolkes således, at indgåelsen af en aftale om ansvarsforsikring for motorkøretøjer er obligatorisk, hvis det pågældende køretøj stadig er indregistreret i en medlemsstat og er egnet til brug, men er parkeret på privat grund efter ejerens valg, idet ejeren ikke længere har til hensigt at bruge det.
- 2) Artikel 1, stk. 4, i Rådets andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005, skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national lovgivning, der foreskriver, at det i denne bestemmelse nævnte organ ikke blot har ret til at søge regres mod den eller de for uheldet ansvarlige, men også mod den person, der var underlagt en forpligtelse til at tegne en ansvarsforsikring for et køretøj, som har forårsaget de skader, som nævnte organ har erstattet, men som ikke havde indgået en sådan aftale, selv om den pågældende ikke er ansvarlig for den ulykke, i forbindelse med hvilken skaden er indtruffet.

⁽¹⁾ EUT C 144 af 8.5.2017.